Αναζήτηση...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

10.822 ΑΡΘΡΑ

✓ 49ο ΤΕΥΧΟΣ
✓ 48ο ΤΕΥΧΟΣ
✓ 47ο ΤΕΥΧΟΣ
✓ 46ο ΤΕΥΧΟΣ
✓ 45ο ΤΕΥΧΟΣ
✓ 44ο ΤΕΥΧΟΣ
✓ 43ο ΤΕΥΧΟΣ
✓ 42ο ΤΕΥΧΟΣ
✓ 41ο ΤΕΥΧΟΣ
✓ 40ο ΤΕΥΧΟΣ
✓ 39ο ΤΕΥΧΟΣ
✓ 38ο ΤΕΥΧΟΣ
✓ 36ο ΤΕΥΧΟΣ
↓ Το έως 35ο ΤΕΥΧΟΣ

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ

Ποίηση: «Η αθωότητα του εαυτερινού»

Του Ανδρέα Γ. Λέτσιου // * Δεν τολμώ να σου πω τίποτα. Το λόγια μου τρυπούν το καρδι σου και ταξιδεύουν στο άπειρο. Είσαι μια διάσταση παρουσία. Σκεύη σιγμή και γεμίζω με γιασεμιά τις γαλάξιες οπές σου

Περισσότερα

✓ ΠΡΟΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: Φίλιππος Δ. Δρακονταειδής «Το πάπλωμα», εκδ. Γαβριηλίδης

1. Νυμφίς τα πρωί ή η επίσκεψη. – Λοιπόν, έτσι κουιδώσατε πάντα; – Φοβω πτζίμης, – Δηλαδή κουιδώσατε πάντα έτσι, με τις πτζίμης σας. – Όχι. Πριν από μερικές βδομάδες πρόσεξα πως ξαπλώνω στο αριστερό πλευρό και

Περισσότερα

Οι δεσμώτες των ψυχών

Γράφει ο Μίνως – Αθανάσιος Καρυωτάκης // *The Elder Scrolls: Η ιστόμενη πάλη» του Greg Keyes. εκδ. Διόπτρα, σελ. 344 Έχει περάσει σχεδόν μισός αιώνας από τότε που έλαβε χώρα η κρίση της Λήθης. Έκτοτε η αυτοκρατορία του

Περισσότερα

✓ Μια μνήμη: Ο αξιέπαινος Λαρισαίος κύριος Κώστας Τσιρόπουλος

Γράφει ο Άγγελος Πετρουλάκης // Δεκέμβριος 1971. Στη στοά της Πανεπιστημίου 10, ένας δίσκος της σχολής υποβωματικών Χωρογλωσσής, πρατηρεί τα βιβλία στην προθήκη ενός μικρού βιβλιοπωλείου. Ανοίγει δυστακτικός την πόρτα και ζυγάδει δυο βιβλία: «Χυτοφία της

Περισσότερα

Τρία ποιήματα

Του Δημήτρη Γ. Κωφετζή // * -Welcome- «Συντρίφτε τα όνειρα, κάθε συναίσθημα, εδώ κάτω οι σκέψεις σας είναι δικές μας, εδώ κάτω δεν ακούγονται. πλεόν οι κραυγές σας, εδώ κάτω μόνο αριθμοί από σάρκα και

Περισσότερα

Διήγημα: «Το κέρμα»

Της Κατερίνας Λιβιτσάνου-Ντάνου // * Πριν λίγο άνοιξα την πόρτα του σπιτιού μου και κάθισα λίγο να χαλαρώσω, περμένοντας την Τζένη. Τρία χρόνια είμαστε μαζί, τα πάμε μια χαρά.. σκεφτόμαστε να προχωρήσουμε τη ζωή

Περισσότερα

Νέος Ποιητές της Θεσσαλονίκης: Αναστασία Γκίκη: Το "πάντα", το "ποτέ" δεν ριζώνει σε ποιητικό σώμα. Περισσότερα, θαρρώ, ταιριάζει το "ίσως", το "ενδέχεται". Το "εν μέρει".

Συνέντευξη στην Κατερίνα Καρζιώνη και στην Χλόη Κουτσουμπέλη // -Ποιητής γενικεύει κάποιος ή γίνεται; Είσουρα η ποιητική διεργασία ανήκει στα ανεξερεύνητα βάθη του ανεύρετου και της ιστορίας και μόνο υποθέσεις θα μπορούσαμε να κάνουμε γι' αυτήν. Με την αρχική μου. Λοιπόν,

Περισσότερα

Ποίηση: «Κάτω απ' το δέντρο με καρπούς»

Της Λήδας Χρόνη // κάτω από το δέντρο με καρπούς ποτισκαζί με κόκκινους φρουγούς χαμηλά περισσεύουν στα παιδιά ψηλά είναι φανερά το πιο καλά κάποιος περνάει από κοντά κόβει δυο την φορά όσο φτάνει βιαστικά βάζει μέσα

Περισσότερα

Τρία ποιήματα: «Ο έχων δύο χιτώνες» |«Φιλική που φαίνονται απελπισία...» | «Είθισται»

Της Μαίρης Πέτροβιβα // Ο έχων δύο χιτώνες ~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~ Κρυμός εσπερινός σκέμερα της μηχάνης απόβροσης. Σπυρόπουτο στην τσέτη μου σε κουβολώ λιβάνι και καρβοναίμι, μιζί να σε μυρίζω ν' αγαλλιάζω να σε αγγίζω και να καίγομαι.

Περισσότερα

Διήγημα: «Η ευτυχία»

Της Πέρσας Ζηκάκη //* Το πλήθος, η πλατεία, η κίνηση του χρόνου, απροσπέλαστες έννοιες ήταν για εκείνη. Τίποτα συγκεκριμένο. Όλα αφηρημένα κι αόριστα. Η μονάδα ήταν για τη Βασιλική η μοναδική έννοια που γνώριζε καλά. Από μέσα

Περισσότερα

09/06/2018, 10:17 PM

Μουσικό βιωματικό ταξίδι

Γράφει η Κατερίνα Παπαδημητρίου //

Γεωργία Βελήβασάκη «Κοντσέρτο για μια μέρα που πέρασε», ποίηση με την τεχνική του pastiche, εκδόσεις γραφομηχανή 2018

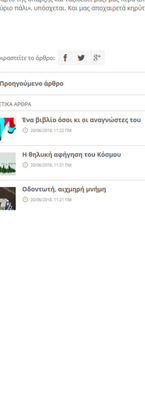
Ο τόπος. Ο τόπος κι ο χώρος στο κείμενο της Βελήβασάκη είναι η μουσική, η ορμονία. Ένα μουσικό δωμάτιο όπου μία ακόμη διάσταση διεκδικεί ένα σημαντικό μέρισμα. Ο χρόνος. Απών ωστε παρών. Η Γεωργία Βελήβασάκη μας συστήνεται με ένα ποιητικό αφήγημα, ξεδιπλώνοντας τα ταλέντο της σε μια κατάθεση ψυχής.

Κεντρά στο ποιητικό της υφάδι την καλλιτεχνική της ύπαρξη, με προεξάρχουσα την παρουσία της μουσικής σε ένα βιωματικό ταξίδι. Μετρά, εμπλέκοντας έντεχνα την αριθμητική σε μια δημιουργική συνύπαρξη με το μεταφυσικό της ύπαρξης, τον μαγικό ρεαλισμό, τον ίδιο τον ρεαλισμό, την ψυχαναλυτική ματιά αλλά και τη γεωγραφία των Συμβολισμών, ποιητική γλώσσα, ρομαντικά στοιχεία, αποσπασματικά αγαπημένων της μελοποιημένων στίχων, ποιητικών ύμνων. Έχουν άλλωι λογοτεχνών όλα έχουν τη θέση τους στον πολύχρωμο καμβά της ποιητικής ματιάς της Βελήβασάκη. Ένα ενδιαφέρον λογοτεχνικό μωσαϊκό ξεδιπλώνεται ως «καταμήχανη» η παραμύθησης. Όπως ειδολογικά χαρακτηρίζεται η τεχνική pastiche, χωρίς να παραλείπει να αποτίσει ηιμή στον αναγνώστη.

«Προσφυσικός. Ο χρόνος
μίας ώρας ή μίας νύχτας.
Εγώ ο χρόνος ή εσύ που διαβάζεις»...

Ο χρόνος και ο τόπος, ο έρωτας κι ο θάνατος η ζωή σε μια ανένη πάλη με την ψυχή. Η Φιλομήλα κερνά γλυκό τρανταφυλλιό γινωτή μ' ένα ιδεαλιστικό «παραλήρημα» που νιρώνει την ελαφρότητα της ύπαρξης μ' εκείνο το πικρό κατακάθι της γνώσης που αφήνουν οι «ξένοι...» στη ζωή μας.

«Μου είπες, ξένε,
πάνω σ' ένα κύμα μου μελωδικό
πως καθρεφτίζεσαι
στ' άνοιγά μου πέλαγος τη θάλασσα
ορείζεσαι
πως είμαι η λέξη σου που δεν τολμάς να πεις
γλυκό τρανταφύλλο στον ουρανίσκο σου...»

Γεωργία Βελήβασάκη

Η Φιλομήλα μετρά και ξαναμετρά:

«Εκατόν πενήντα ροδοπέταλα
από μαγιάτικο τρανταφύλλο
τρία εκατομμύρια διακόσιες πενήντα χιλιάδες
και δύο κόκκοι ζάχαρης...» αλλά πάντα κρατά ένα. Των ψεμμού, ένα τετράδιο, ένα κουταλάκι, ένα μυστικό και περιμένει...

Στο δωμάτιό της, στον μουσικό, μαγικό, ποιητικό της, άληθινό της τόπο χτίζει και περιμένει και χτίζει. «Και χτίστης. Και μαγικός.»

Πολλά περνούν απ' το βλέμμα της. Η Elizabeth Bishop, ο Jorge Luis Borges, ο immanuel Kant, ο Fernando Pessoa, ο Οδυσσέας Ελύτης, ο Μαρίνος Καρβέλας, ο Γιώργος Παναγιωτίδης, η Λένα Πλάτωνος, ο Γιώργος Σεφέρης και ο Γιώργος Χειμωνάς, οδηγούν τους συνειρμούς της. Τους δανείζεται και ξεδιψά στις λέξεις τους, μας κερνά και μας προσκαλεί σ' ένα βιωματικό ταξίδι στον χρόνο. Στον δικό της χρόνο, τον καθενός. Στη μέση θάλασσα. Στα άδυτα της ύπαρξης. Εκεί που χρόνος και τόπος, όνειρο και εμπειρία γίνονται ένα. Εκεί που το μικρό παιδί ανοίζτη την ωρυώτητα την ίδια στιγμή που ανακμάζεται με τα οκοτάδια. Τα σκοτάδια της υπαρξιακής αγωνίας. Τορκίζει τους πολίμους με ψιλικό τρανταφυλλιό κι ανοιζτή τη νότη. Τη μία νότα. Ανάμεσα σε χιλιάδες κόκκους ζάχαρης, σε ακριβείς συντεταγμένες στο δωμάτιό της η Φιλομήλα ανοιζτή την αλήθεια. Την μία και μόνη αλήθεια.

Και ο χρόνος:

Ο χρόνος για την Φιλομήλα «είναι μια διάσταση χωρίς διαστάσεις, κάτι που υπάρχει χωρίς να υπάρχει...». Εκεί συναντά τους αναγνώστες της, εκεί τους υποδέχεται και τους αποχαιρετά σοφότερη και υπόχεστε.

Σβήνει το φως, ακούγεται τις οκείες λαμπτερές μορφές. Μας αποκαλεί «αστέρια», συνοδοιπόρους στο αθέμιτό της ύπαρξης και τελειώνει μαζί μας τέρα από την ύλη. Το κατατέτο μίας ημέρας που δεν πέρασε. «Αύριο πάλι», υπόσχεται. Και μας αποχαιρετά κηρύττοντας την ελπίδα.

Μοιραστείτε το άρθρο: Ετικέτες: Βιβλιοκριτική, Ελληνική Λογοτεχνία

‹ Προηγούμενο άρθρο | Επόμενο άρθρο ›

ΣΧΕΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ

Ένα βιβλίο όσοι κι οι αναγνώστες του
20/06/2018, 11:22 PM

Μια ξεκαρδιστική υπόθεση
20/06/2018, 11:22 PM

Η θηλυκή αφήγηση του Κόσμου
20/06/2018, 11:21 PM

Εμπειρίες ενός εμβρύου
20/06/2018, 11:21 PM

Οδοντωτή, αιχμηρή μνήμη
20/06/2018, 11:21 PM

Μια ακοτεινή βουτιά στο υποσυνείδητο
20/06/2018, 11:20 PM

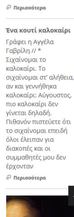
Like 22K people like this. Sign Up to see what

Follow @FractalArt_gr

Save

To Fractal στο

ΘΕΜΑΤΑ

Ποίηση: «Κόρη της Χαράδρας» // *

Μένα με γέννησε η άθλια μια νύχτα που 'βρεχε πολύ σ' ένα φτωχόσπιτο, μονάχη, έσταζε δάκρυα η σκεπή πατέρας μου ήτανε ο Πόνος μα είχε φίλους μακριά, δουλευταράς... για να οκοτώνει, κάθε

Περισσότερα

Ένα καουί καλοκαίρι

Γράφει η Αγγέλα Γαβριήλ // * Συχαίνομαι το καλοκαίρι. Το συχαίνομαι σε' αλήθεια, αν και γεννήθηκα καλοκαίρι. Αύγουστος, πιο καλοκαίρι δεν γίνεται δηλαδή. Πιδανόν πιστεύετε ότι το συχαίνομαι επειδή όλοι έλειπαν για διακοπές και οι συμμαθητές μου δεν έρχονταν

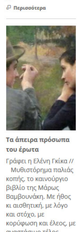
Περισσότερα

Η Αναγέννηση στη Ζωγραφική Τέχνη – Ε' Μέρος

Γράφει ο Αγησίλαος Κ. Αλεντζάκης // Διαβάστε το Α' μέρος >> Διαβάστε το Β' μέρος >> Διαβάστε το Γ' μέρος >> Διαβάστε το Δ' μέρος >> Η Όψιμη Αναγέννηση Η Όψιμη Αναγέννηση, η κορύφωση της καλλιτεχνικής δημιουργίας,

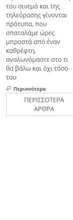
Περισσότερα

27 Ιουλίου – Αλέξανδρος Δουμάς

Επιμέλεια: Δήμητρα Νεζαδάμη // Ο Αλέξανδρος Δουμάς γεννημένος σαν σήμερα το 1824 ήταν Γάλλος συγγραφέας και δραματουργός. Ήταν γιος του Αλέξανδρου Δουμά πατέρα, ο οποίος ήταν επίσης συγγραφέας και δραματουργός. Όπως ακριβώς και ο πατέρας του, γνώρισε μεγάλη επιτυχία, κυρίως

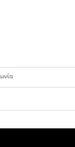
Περισσότερα

Για τον Χρήστο Μπράβο [1948-1987]: ορισθεκτώντας τον θάνατο

Γράφει η Μαρία Λιάκου // Ο ποιητής Χρήστος Μπράβος γεννήθηκε το 1948 στην Δεσκάτη Γρεβενών στον απόηχο του εμφυλίου πολέμου. Σε μια περιοχή που τα διοικητικά όρια των νομών ήταν κατά χαρτιά μόνο και η αλληλεπίδραση της τοπικής κοινωνίας ήταν εμφανής. Η διασύνδεση με

Περισσότερα

Τα άπειρα πρόσωπα του έρωτα

Γράφει η Ελένη Γκίκα // Μυθιστόρημα παλιάς κοπής, το κανονόχρο βιβλίο της Μάρως Βαμβουνάκη. Με ήθος κι αισθητική, με λόγο και στόχο, με κορύφωση και έλεος, με αναστάσιμο τέλος, ακριβοδίκαιο επειδή "δικηγόρος" δεν γίνεται μονάχα η ηρωίδα της αλλά

Περισσότερα

Η μόδα είναι απλά ένα ρούχο:

της Χρυσάνθης Μανιάτη // * Σε μια εποχή που κατακλύζεστε από την εικόνα και οι στερ του συνιμά και της τηλεόρασης γίνονται πρότυπα, που σπατελάμε ωρες μπροστά από έναν καθρέφτη, ανοιλυνόμαστε στο τι θα βάλω και όχι τόσο του

Περισσότερα

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΡΘΡΑ